

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 7/14
Luxemburg, 22 januari 2014

Arrest in zaak C-270/12
Verenigd Koninkrijk / Parlement en Raad

De bevoegdheid van de Europese Autoriteit voor effecten en markten om noodmaatregelen te nemen op de financiële markten van de lidstaten om short selling aan regels te onderwerpen of te verbieden is verenigbaar met het recht van de Unie

De uitoefening van deze bevoegdheid is aan verschillende criteria en voorwaarden onderworpen die de speelruimte van deze autoriteit beperken, en doet dus geen afbreuk aan de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgestelde regeling inzake delegatie van bevoegdheden

In 2012 heeft de Europese Unie een verordening vastgesteld die ertoe strekte short selling in de context van de financiële crisis te harmoniseren.¹ Short selling is een praktijk waarbij de verkoper activa en titels verkoopt die hij niet in handen heeft op het ogenblik van de verkoop, met de bedoeling om winst te halen uit de daling van de prijs ervan. De verordening beoogt met name te vermijden dat de koers van de financiële instrumenten bij een verstoring van de financiële markten op ongecontroleerde wijze daalt ten gevolge van de shorttransactie.

De verordening is vastgesteld op grond van artikel 114 VWEU, dat de mogelijkheid biedt om harmonisatiemaatregelen vast te stellen die nodig zijn voor de instelling en de werking van de interne markt. Bij artikel 28 van de verordening worden aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten ("ESMA") bepaalde interventiebevoegdheden verleend. Zo mag ESMA juridisch bindende handelingen vaststellen op de financiële markten van de lidstaten van de Unie wanneer er een bedreiging bestaat voor het ordelijk functioneren en de integriteit van de financiële markten of voor de stabiliteit van het gehele financiële systeem van de Unie of een deel ervan.

In mei 2012 heeft het Verenigd Koninkrijk bij het Hof van Justitie een beroep tot nietigverklaring van artikel 28 van de verordening ingesteld. Het Verenigd Koninkrijk betoogt met name dat een ruime discretionaire politieke bevoegdheid aan ESMA is verleend, wat in strijd is met de Unierechtelijke beginselen inzake delegatie van bevoegdheden. Het Verenigd Koninkrijk betoogt voorts dat artikel 114 VWEU niet de juiste rechtsgrondslag is voor de vaststelling van de in artikel 28 van de verordening vervatte regels.

In zijn arrest van heden stelt het Hof in de eerste plaats vast dat artikel 28 van de verordening aan ESMA geen autonome bevoegdheden verleent die verder gaan dan de bevoegdheden waarover zij ten tijde van haar oprichting beschikte.² Het Hof merkt tevens op dat de uitoefening van de in dit artikel bedoelde bevoegdheden is onderworpen aan verschillende criteria en voorwaarden, die de speelruimte van ESMA beperken.

Om te beginnen mag ESMA de in het gelaakte artikel bedoelde maatregelen slechts nemen indien deze een bedreiging voor de financiële markten of voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie ondervangen en indien deze bedreiging grensoverschrijdende gevolgen heeft.

¹ Verordening (EU) nr. 236/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 betreffende short selling en bepaalde aspecten van kredietverzuimswaps (PB L 86, blz. 1).

² Zie verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331, blz. 84).

Bovendien kan ESMA slechts maatregelen nemen indien geen van de bevoegde nationale autoriteiten maatregelen heeft genomen om deze bedreiging te ondervangen of indien één of meer van deze autoriteiten maatregelen hebben genomen die de bedreiging niet adequaat ondervangen.

Voorts moet ESMA nagaan in welke mate dergelijke maatregelen (i) de bedreiging voor de financiële markten of voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie aanmerkelijk ondervangen, dan wel (ii) het vermogen van de bevoegde nationale autoriteiten om deze bedreiging te volgen aanmerkelijk verbetert. ESMA moet ook ervoor zorgen dat haar maatregelen niet een risico op regelgevingsarbitrage veroorzaken en geen nadelige gevolgen hebben voor de efficiëntie van de financiële markten, met name door de liquiditeit op deze markten te verminderen of voor de marktdeelnemers onzekerheid teweeg te brengen die niet in een juiste verhouding staat tot de verwachte voordelen.

Het Hof merkt verder op dat ESMA overleg moet plegen met het Europees Comité voor systeemrisico's en in voorkomend geval met andere relevante autoriteiten. Zij moet bovendien de bevoegde nationale autoriteiten in kennis stellen van de maatregel die zij van plan is te nemen. ESMA moet de maatregelen ook met passende tussenpozen (ten minste om de drie maanden) evalueren, ook al zijn zij slechts van tijdelijke aard. Dat de aan ESMA verleende interventiebevoegdheden grondig omkaderd zijn, blijkt ook duidelijk uit het feit dat de Commissie bevoegd is om gedelegeerde handelingen vast te stellen om de criteria en factoren te specificeren waarmee de bevoegde autoriteiten en ESMA rekening moeten houden om te bepalen wanneer bepaalde ongunstige gebeurtenissen of ontwikkelingen zich voordoen en wanneer de financiële markten of de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie worden bedreigd.

In die omstandigheden is het Hof van oordeel **dat de bevoegdheden van ESMA nauwkeurig zijn omkaderd en door de rechter kunnen worden getoetst aan de door het delegerende gezag vastgelegde doelstellingen.** Het Hof leidt hieruit af dat **deze bevoegdheden verenigbaar zijn met het VWEU.**

In de tweede plaats merkt het Hof op dat het VWEU de organen en instanties van de Unie uitdrukkelijk de mogelijkheid biedt om handelingen van algemene strekking vast te stellen, zodat ESMA ook bevoegd is om dergelijke handelingen vast te stellen.

In de derde plaats stelt het Hof vast dat artikel 28 van de verordening geen afbreuk doet aan de in het VWEU vastgestelde regeling inzake delegatie van bevoegdheden. In dat verband merkt het Hof op dat dit artikel, waarbij aan ESMA bepaalde beslissingsbevoegdheden worden verleend op een gebied dat een specifieke professionele en technische deskundigheid vereist, niet louter op zich kan worden beschouwd. Dit artikel moet integendeel aldus worden opgevat dat het deel uitmaakt van een geheel van regels die ertoe strekken, de bevoegde nationale autoriteiten en ESMA interventiebevoegdheden te verlenen om het hoofd te bieden aan ongunstige ontwikkelingen die de financiële stabiliteit in de Unie en het vertrouwen van de markten bedreigen. Daartoe moeten deze autoriteiten met name shorttransacties in bepaalde effecten of de sluiting van kredietverzuimswaps aan tijdelijke beperkingen kunnen onderwerpen om de financiële stabiliteit binnen de Unie te handhaven.

In de vierde plaats merkt het Hof op dat artikel 114 VWEU niet bepaalt dat de door de Uniewetgever op basis van deze bepaling vastgestelde maatregelen enkel tot de lidstaten kunnen worden gericht. In dit verband merkt het Hof op dat de Uniewetgever met de vaststelling van artikel 28 van de verordening heeft willen voorzien in een passend mechanisme dat ESMA de mogelijkheid biedt om in laatste instantie en in zeer specifieke omstandigheden maatregelen voor de gehele Unie vast te stellen, met dien verstande dat deze maatregelen de vorm kunnen aannemen van besluiten die tot bepaalde spelers op de financiële markten worden gericht. Daarenboven beoogt artikel 28 van de verordening daadwerkelijk in de geest van artikel 114 VWEU de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende het toezicht op sommige effecten en de controle die in bepaalde situaties wordt uitgeoefend op bepaalde commerciële transacties in deze effecten. Zo ook hebben de in artikel 28 van de verordening bedoelde bevoegdheden tot doel, overeenkomstig artikel 114 VWEU de

voorwaarden voor de instelling en de werking van de interne markt op financieel gebied te verbeteren. Bijgevolg is het Hof van oordeel dat **artikel 114 VWEU een passende rechtsgrondslag vormt voor de vaststelling van artikel 28 van de verordening**. Aangezien alle middelen van het Verenigd Koninkrijk zijn afgewezen, **verwerpt het Hof het beroep in zijn geheel**.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106